

ВІДІЙШОВ У ВІЧНІСТЬ ЄВГЕН ГЛИВА

6 серпня 2017 року на 92-му році життя відійшов у вічність доктор Євген Глива — видатний гіпнотерапевт і психотерапевт Австралії українського походження, величний борець за волю і життя українського народу. Він вічно стоятиме у когорті найвидатніших психологів світу, які упродовж другої половини ХХ століття злагатили й поглибили уявлення людства про власні психічні можливості, оскільки є творцем добротно клінічно перевіреної теорії гіпнозу і гіпнотерапії.

Народився Євген Леонідович 5 грудня 1925 року в селі Носів на Тернопіллі, у 1973 році здобув ступінь магістра психології в Українському Вільному Університеті (м. Мюнхен, ФРН), захистивши дослідження “Психотерапія в Західному Світі та в СРСР”. Докторський ступінь із психології йому було присуджено у 1974 році за дисертацію “Проблеми особистості у світлі модерної психотерапії та несвідомого”. Починаючи із 1975 року, Євген Глива провадить власну гіпнотерапевтичну практику і на її прикладі викладає психотерапію та гіпнотерапію для лікарів і психологів Австралії, Нової Зеландії, Малайзії, Південної Кореї та інших країн. На цих дворічних лікарсько-психологічних курсах Австралійського Товариства Гіпнозу доктор Глива оприлюднює результати своїх гіпнотерапевтичних досліджень, котрі публікує в англомовних фахових наукових виданнях та видає окремими книгами (“Феномени гіпнозу та їх використання у процесі гіпнотерапії”, “Техніка і принципи індукції та поглиблення трансу”, “Принципи гіпносугестії та автогіпнозу” та ін.).

Як член ОУН в роки Другої світової війни Євген Глива обороняв мирне населення від німецького пограбування та брав участь у збройному визволенні молодих людей, насильно відібраних німецькими окупантами для вивезення на невільницю працю до Німеччини. Був ув'язнений гестапо і відчув жах Krakівської тюрми “Мантелюпіх”, концтаборів “Гросрозен”, “Маутгаузен”, “Амштеттен” та “Ебензее”. Тричі розстріл патріота з неосяжними земними розумом причин не був виконаний. На запитання *Віктора Франкла* щодо причин цього факту свого часу Євген Глива відповів, що сам не знає, чому смертний вирок йому не було виконано у тюрях та концтаборах і що жити хотів і хоче жити нині для України. Глива виконав завдання захопити німецьку військову радіостанцію, але під час її вивезення був заарештований і засуджений німецьким військово-польовим судом до страти. “Я мав щастя, — писав він у книзі “Принципи психотерапії і гіпнотерапії” (Сідней: Лев, 1998. — С. 91), перебуваючи в ізольованому бункері очікувати

виконання присудженого мені вироку смерті, тому можу власним досвідом підтвердити, що людина саме в таких умовах найбільше веде “сама із собою діалог” у пошуках правди...”. З концтабору “Ебензее” був визволений разом з іншими полоненими американськими військами. Вийшовши на волю, за його визнанням “навіть без власної шкіри”, включився в діяльність ОУН як член Екзистутиви у розвідувальному відділі ОУН, що поширювалась на американську зону Австрії. Цей розвідвідділ протидіяв московській агентурі у виловлюванні нею людей і насильницькому вивезенні їх до СРСР. Одержав доручення створити розвідувальну службу Антибільшовицького Блоку Народів, який керував інтернаціональною розвідкою у боротьбі проти московського поневолення. У 1946 році Ярослав Стецько покликав розвідника Євгена Гливи для створення розвідки Антибільшовицького Блоку Народів і цього ж року ним була організована Розвідувальна служба АБН, яка почала активно діяти в Західній Європі.

У 1976 році на трохрічних загальних зборах Міжнародного товариства клінічного та експериментального гіпнозу та психосоматичної медицини Євген Глива вніс резолюцію про виключення СРСР з членства цієї організації з огляду на факт, що Інститут Сербського застосовує психологічні методи для боротьби із релігійними, національними та іншими почуттями людей. Ця резолюція, незважаючи на протест голови делегації СРСР, головного лікаря Інституту Сербського, була прийнята. Її текст опублікований в австралійській газеті “Вільна Думка”, в офіціозі Ліги Українських Політичних в'язнів “Шлях перемоги” та інших виданнях.

Виявлену всесвітню шану докторові Євгенові Гливи, а також розуміння всесвітнього значення його доробку, виявилось у тому, щоб найкраще віддати шану людяності визначному науковому і громадському діячеві України, Австралії і світу так само, як свою людяність гіпнотерапевт і психотерапевт Євген Глива сповна віддав людям, визначивши на століття шляхи відновлення їхнього здоров'я, а часто і життя, й відтак відкриттяожною особистістю психохудожньої завіси власного людського щастя.

ПРОЩАЛЬНЕ СЛОВО НОРМАНА РИСА

У 1980 році я познайомився з американським психотерапевтом Юджином Джендліном, коли він був членом групи клінічних психологів, які сформувалися для отримання медичних знижок на психологічні послуги. Ця організація дещо вийшла за рамки основних організацій, які презентують клінічних психологів, і я думаю, що це привабило Євгена Гливу, який, як я тоді ще не знав, був не чужим для політичних організацій. Протягом багатьох років ми продовжували нашу ділову участь, і було багато дискусій про психотерапевтичні стратегії, гіпноз, тематичні дослідження, філософію та інші питання.

Євген Глива мав винятково ґрунтовний академічний досвід із двома ступенями доктора наук, включаючи доктора психології Інституту академічних досліджень у Києві. Він також був членом Академії педагогічних наук України, опублікував п'ять книг та багато статей із психологічних дисциплін. На нього сильно впливнув філософ Григорій Сковорода, який жив в Україні у 1700-х роках і був відомим філософом, учителем, поетом, композитором і, як Юджин Джендлін, був індівідуалістом. Євген Глива, як і Григорій Сковорода, говорив про важливість знання себе. Він багато вкладав коштів у допомогу іншим і, як видатний український філософ, вірив у святість життя, що виникає внаслідок доброчинства для інших.

Євген багато говорив про важливість толерантності. Він був філософом, який прагнув осiąгнути правду і водночас визнавав і поважав цінності інших. Він був людиною, котра глибоко розміркувала про соціальні та політичні питання; глибоко прийняв доктрину плюралізму, що

виявлялося через толерантність і прийняття поглядів навколоїшніх. Це не означає, що у доктора Євгена Гливи не було твердих вірувань у те, яке суспільство повинно бути в Україні і як ця впливова Європейська держава буде діяти та працювати краще, якщо б була вільна від агресивного тиску сусідньої країни. Він провів багато часу з Організацією Українських Націоналістів. Ті з вас присутні, які знали його довше, ніж я, будуть більш поінформовані про його тривалий інтерес до цієї організації.

Його віра у спроможність людей робити свій власний вільний вибір була чітко виражена у його переконаннях, що психотерапевт не контролює свого пацієнта, а просто забезпечує його екзистенцію для того, щоб випробувати і відкривати для себе речі. Хорошим прикладом тому була його стратегія гіпнотерапії та гіпнотичної індукції. Він розглядав це як недиференційоване вчення, у якому пацієнт може вибрати, як слідкувати за словами терапевта та дозволити собі увійти в гіпнотичний стан.

Я бачив доктора Євгена Гливу за тиждень до смерті, і я вірю, що пан Євген спокійний за те, що йому вдалось здійснити в земному світі. Доктор Глива більше не з нами, але справа, яку він створив, є з нами і буде жити далі.

Прощаюсь, пане Євгене!

НОРМАН РІС
(Norman Rees),
координатор тренінгів та навичок програми
професійної психології психологічної клініки
Університету Маккуорі, м. Сідней, Австралія